

המשך 'בוא...

לאור ההלכה - מפסקי מרן הראש"צ הרה"ג מרדכי אליהו שליט"א

נערך בידי הרב בן חיים יוסי

מנהגים שונים בענין העמידה בהם או החזקת ספר התורה, וכפי שנוהגים בתפילות מי שברך לקהל, כן יש לנוהג בתפילות לשלום המדינה וחיייל צה"ל. (שו"ת הרה"ר שם עמ' 243) בענין נוסח התפילה ביום העצמאות וביום ירושלים עדיין לא נקבע נוסח אחיד לכל קהילות ישראל בזה, ויש נוסחים רבים וסדרי תפילה שונים ממקום למקום. ומכל מקום ראוי לקבוע נוסח אחד ובו להתפלל בקביעות. (שו"ת הרה"ר שם עמ' 365)

ברבנות מי שברך לשבוי ונעדר צה"ל מעיקר הדין אין צריך לומר "שבת היא מלעוק" אך נהגו כן כדי שלא לחלק. (כה"ס רפח"סק"ח) (שו"ת הרה"ר שם עמ' 342)

מהלכות יום העצמאות

ב"ח ניסן תש"ט תקנה מועצת הרבנות הראשית שיש לומר שלל בלא ברכה בתפילה שחרית ביום העצמאות. וזה מהסיבות הבאות: יצאנו מעבודת לחירות, משלטון זרים לשלטון עצמאי שלנו. שערי הארץ פתוחים לכל יהודי. ריבוי מוסדות התורה בארץ עד שניתן לומר שלא היה כדורנו בו יש כל כך הרבה ישיבות ומוסדות תורה וכו' ואלו הם סימני גאולה ודאיים. (שו"ת הרה"ר תשמ"ח-תשמ"ט עמ' 371)

בתפילות יום העצמאות בבובר שנקראים את ההפטרה, אין לברך שום ברכה אלא רק מה שתיקנו לנו אנשי כנסת הגדולה. אמנם יכול אדם לקרוא פרקי בביא, לשבח את הקב"ה, אך אין לברך על כך. (הרה"ר תשמ"ח-תשמ"ט עמ' 21)

בזמן אמירת תפילה לשלום המדינה ולשלום חייל צה"ל, ישנם

סיפור לשבת

מעשה בשתי פרות

מעשים רבים של רבי ישראל בעל שם טוב היו עשויים להיראות מזמרים למשקוף מבחון. אולם רבי זאב וולף קיצס, בן לוייתו הקבוע של הבעש"ט, ניחן בביטחון כה רב ברבו, שמעולם לא הטיל ספק במעשיו. הוא ידע שבסופו של דבר הוא יבין את הכל, אפילו אם הדבר יאריך שנים רבות. רבי זאב התלווה פעם לבעש"ט כשביקר יהודי כפרי. הכפרי האביון קידם בברכה את פניו של המורה החסידי הגדול בשמחה.

"אני זקוק לתרומה של שמונה עשר רובלים למטרה חשובה מאוד", ביקש הבעש"ט. לאיש האביון לא היה סכום כה גדול. אולם לאור העובדה כי המבקש היה לא אחר מאשר הבעש"ט בכבודו ובעצמו, לקח הכפרי כמה מרהיטיו ואת הפרה היחידה שהייתה ברשותו, מכר אותם ונתן את הכסף לבעש"ט. ר' זאב התבונן בשקט במתרחש, בעוד מורו ורבו לקח את הכסף והם נפרדו לשלום מן הכפרי. כמה ימים לאחר מכן היה הכפרי צריך לשלם את שכר הדירה שלו. הסכום הנדרש לא היה בידי ובעל הבית השליך אותו אל הרחוב. מאחר שראה כי אין לו כל עתיד בכפר קטן זה, החליט הכפרי הרש לנסות את מזלו במקום אחר. לבסוף הוא שכר צורך קטן מפריץ בכפר לא רחוק. לאחר שמכר עוד כמה מחפציו, הצליח הכפרי לקנות פרה. הפרה היוותה כעת את מקור הכנסתו. הוא מכר את החלב שלה והתפרנס מכך בדיוק.

זמן מה לאחר מכן חלתה פרתו של הפריץ ולא ניתן היה לשותות את חלבה. אחד ממשרתיו של הפריץ, שידע על הדייר החדש, הלך אליו מהר וקנה חלב עבור אדונו. כאשר טעם הפריץ את החלב הוא אמר: "זהו חלב טוב כל-כך! מעודי לא טעמתי חלב שכזה. אמור לבעליה שפרה זו שאם הוא ייתן לה להיות הלקוח היחיד שלו, אשלם לו במיטב כספי". אירוע זה הפך לטובה את מזלו של הכפרי. כל יום הוא הביא חלב לאחוזתו ובכל יום שיבה בעל האחוזה את איכות החלב ואיכות מוצריו. הוא החל לחבב את היהודי ולהיוועץ בו לגבי עסקיו, ובהדרגה,

אבינו שבשמים, צור ישראל וגואלו, ברך את מדינת ישראל, ראשית צמיחת גאולתנו. הגן עליה באברת חסדך ופרוש עליה סוכת שלומך... ואת אחינו כל בית ישראל, פקד נא בכל אצרות פזוניהם, ותולכים מהרה קוממיות לציון עירך ולירושלים משכן שמך... ויחד לבנו לאהבה וליראה את שמך, ולשמור את כל דברי תורתך, ושלא לנו מהרה בן דוד משיח צדקך, לפדות מחכי קץ ישועתך"

"צדיק כתמר יפרח" - מדברי מורנו ורבנו הרב ניר בן ארצי שליט"א

אחר תיקון שונה. בנוסף, כל ילד מקבל חלק מהתיקון של אביו ושל אמו. הוא חלק מהם ומקבל המשך תיקון של שניהם. כך הקב"ה מתקן ומבריא את העולם כולו ומכין אותו להתגלות מלך המשיח.

מי מחזיק במפתח? (של הלידה...)

בפרשתנו נאמר "איש כי תזרע וילדה זכר". מינו של הולד נקבע אך ורק ע"י הקב"ה והוא מזהו מה יצא לאור העולם כדי שהעולם יהיה מושלם. אם הקב"ה היה נותן שליטה זו בידי אדם, יתכן שהיה מצב שהיו הרבה גברים ומעט נשים או להפך. צריך לזכור כי הקב"ה הוא המזווג זיווגים, הוא המתכנן שלפלוני יהיה בן ולאמנוני בת. כך שכשהם גדלים, הוא מזווג בניהם. הקב"ה בעצמו עורך את חופתם ומקדש בקידושין, הנערכים כהלכה, לכל זוג מאז אדם הראשון ועד היום הזה. כלומר, למרות שחיצוניות יש רב העורך חופה וקידושין וישנם אנשים המברכים את שבע הברכות, הקב"ה הוא העורך והוא המברך את החתן ואת הכלה בשבע הברכות. בזמן החופה הקב"ה מחבר את נשמות האיש והאישה לנשמה אחת כשל אדם אחד שכאילו נולד מחדש. זוהי יצירה חדשה בעולם הזה. כשהקב"ה עורך חופה וקידושין ומברך את החתן והכלה בשבע הברכות - אין ברכה גדולה מזו. על כן לא אמורים להיות גירושין. הגירושין באים מהסטרטגיה אחרת שמטרתה להפריע ולהרוס את המשפחה חס ושלום. הקב"ה נגד גירושין - אך הבחירה היא בידי האדם. כאשר הקב"ה מחבר איש ואשה, הוא גם מכוון את התיקונים שקבלו הילדים שלהם. לכל זמן ולכל חודש יש תיקון אחר. ילדים שנולדו בחודש מסוים יש להם תיקון אחד ובחודש

המהלך המיוחד של הלידה

בזמן הלידה האישה מצויה בפחד אם היא תחיה ומה יקרה לה או אם חו"ש לא תחיה. אחד המפתחות שהקב"ה מחזיק בידיה הוא מפתח הלידה, אין קיום לאף יולדת ללא עזרת הקב"ה. כל מהלך הלידה הוא ניסוי. חוות הלידה קשה אך בסופה טובה. האישה לאחר הלידה אינה מצויה באיזון. הגוף שלה עבר טראומה קשה והנשמה לא איתה כמו שצריך. הגמרא במסכת שבת (קכ"ט) אמרת "אמר רב יהודה אמר שמואל: למה (יולדת) ל' יום. (שואלת הגמ') למאי הלכתא? אמר נהרדעי - לטבילה" ומסביר שם רש"י "ענ' ל' יום לא תטבול מפני הצינה". כך אמרו גם רבינו חננאל "חיה (יולדת) לא תטבול בתוך שלושים יום שמא תצטנן". רואים אנו מכאן שיוולדת עד ל' יום עדיין לא בריאה דיה ויש חשש שתפגע. מכאן לקחו עדות מסוימות כמנהג, שעד ארבעים יום אחרי

הקב"ה הוא העורך והוא המברך את החתן ואת הכלה בשבע הברכות.

בזמן החופה הקב"ה מחבר את נשמות האיש והאישה לנשמה אחת כשל אדם אחד

שכאילו נולד מחדש. זוהי יצירה חדשה בעולם הזה.

נשמות "מתנדבות" נשמות "מתנדבות" נשמות "מתנדבות"

היום נולדים ילדים רבים עם "נשמות מתנדבות" וכך גם על פי דברי הגמרא במסכת עבודה זרה (ה) "אמר ר' יוסי אין בן דוד בא עד שיקלו נשמות שבגוף". כיוון שקרובים אנו מאוד לביאת המשיח ו"מאגר" הנשמות למעלה מתורקן - באות "נשמות מתנדבות" אשר אין להן תיקון עצמי, אלא שבאים הם לעזור לעם ישראל, לעודד ולחזק, לעלות ולהתעלות ברוחניות יחד עם משיח בן דוד שיתגלה במהרה וברחמים.

לחשבוניות במימון עם רב ניר בן ארצי שליט"א להתייעצות וברכה ניתן להתקשר לטל 590-599-599 בין השעות 10:00 ל-15:00 בימים א'-ה'

אינטליגנציה רוחנית - יובל דיין

"זאת תהיה תורת המצורע"

התורה הקדושה היא הקשר הנצחי בין הקב"ה ועם ישראל בכללותו. אמרו חז"ל שאפילו פושעי ישראל מלאים מצוות כרימוני ישראל הקב"ה ואורייא - אחד הם, כלומר, הקשר והדבק שמחזיק ומקשר את ישראל לאביהם שבשמיים היא התורה הקדושה. ואפילו מי שנפל לתחתית התהום, ומרגיש את עצמו רחוק מהשם יתברך על ידי מעשיו המגושמים, אף על פי כן, על ידי לימוד התורה, בפשיטות ובתמימות, יוכל למצוא את דרכו להתקרב להשם יתברך בקל. כי המאור הפנימי של התורה הקדושה, יורד ומחלחל אל תוך עמקי הקליפות, אל תוך נבכי נשמתו של האדם, אפילו אם מונח האדם בשאלות תחתיות, המאור שבה, מעורר אותו ומקרב אותו אל נקודת האמת שבנפשו ומאיר לו את הפתחים והדלתות הנסתרות בתוך החושך שנפל אליו, ויכול למצוא את דרכו החוצה. זה שכתוב: "אבדון ומות אמרו, באזינו שמענו שימעה". שמרנו הפסוק שאפילו במקומות החושך וההסתרה, בחינת אבדון ומות, גם שם נשמע שימעה של התורה למי שמטה אוזנו ומאזין. ואמרו חז"ל: אין דברי תורה מקבלין טומאה, שגם הזבים והמצורעים עוסקים בתורה. כלומר, שאפילו אלו שנפלו לצד פסוטה נגעים לצעמם ופגמו בטהרת נפשם על ידי שעשו מה שעשו וקלקלו מה שקלקלו, גם הם צריכים לעסוק בתורה, כי כוחה של התורה כה גדול, שגם טמאי הנפש הפגומים מאד מאד, יכולים לשוט ולהתקרב ולזכות בטהרה מחדש.

